

Zlatý náramek

Petr Novák

Do záře hvězd uleháš, usínáš,
na zlatém náramku máš, jméno máš,
ten, kdo ho vyrýval, chtěl ti vše dát,
lásku však ukrýval, neuměl brát.

Když jednou ztratilas míč v obilí,
on hrál si s ním, byl štěstím opilý,
rád křídou kreslival po věžních zdí,
déšť všechno omýval, slyšel tvůj smích.

Pak mu táta prozradí, že musí
zítra koně zapřáhnout, dál zas jít,
nešťastný usedá u tvých dveří,
co na práh ukládá, to ti svěří.

V duši tvé zanechal žal, trpký žal
a všechny vzpomínky vzal, s sebou vzal,
jen zlatý náramek ze všeho zbyl,
se jménem oddaně dávno co byl, dávno byl, co byl.